

U.S.A. CANADA

KONTAKTORGAAN VAN DE STUDIEGROEP USA/CANADA • OPGERICHT 10 JAN. 1970

Redactie: C.V. ten Brink
Van Oosten de Bruynstr. 147
Haarlem

Nummer 6
oktober 1974

TERUG VAN WEGGEWEEST

Na een goede startperiode heeft ons contactorgaan enige tijd op non-actief gestaan. Reden: te hoge drukkosten, doch ook de zeer geringe medewerking t.a.v. het inzenden van de benodigde kopyteksten. Nu is er een oplossing gevonden om ons blad tegen aanvaardbare kosten te laten drukken, het tweede probleem is echter nog geensins opgelost. Hieraan kan elkeen de helpende hand boeden, door het pogen om in simpele bewoordingen uiting te geven aan zijn hobby-beleven, o.a. wat en hoe hij of zij verzameld, ondervonden moeilijkheden bij koop of ruil, bijzondere of interessante voorvallen die in verband staan met onze liefhebberij, strikt specialistische artikelen zijn vanzelfsprekend zeer welkom, doch niet direct vereist.

Het is van groot belang om gezamenlijk een blad van inhoud te voorzien, dan dat dit door één persoon wordt gedaan. Daarbij riskant, omdat door het uitvallen bij eventuele omstandigheden van deze man er wederom stilstand optreedt in de uitgave van ons blad. Het is een waardevol initiatief mee te werken!

HET KOMENDE LUSTRUM VAN ONZE STUDIEGROEP

10 januari 1975 herdenken we het vijfjarig bestaan van onze studiegroep USA-Canada. Door de inspirerende stuwkracht van wijlen de heer C.G. van Veenendaal, secretaris van de Bond van Filatelistenverenigingen, die een voorafgaande peiling inzake de mogelijkheden overwoog van levensvatbaarheid van studiegroepen, kwamen op voornoemde datum enkele door hem aangezochte personen bijeen. Op deze, voor onze groep historische dag, kwam men tot een voorlopige bestuursamenstelling van de heren: W.K.D.v.d.Meulen, voorzitter. T.Tuizenga, secretaris. G.J. Soldaat, penningmeester en C.V.ten Brink, redacteur van het zo mogelijk te verschijnen kontakt- en studieorgaan. Met veel enthousiastme en inzet werd korte tijd daarna, met nog een gering aantal leden, tot een definitieve start overgegaan. Tevens verscheen het, door de bondsmedewerking mogelijk gemaakt, en voor ons zo belangrijke studieblad. Doordat verzamelaars niet allen een gelijkvormige interesse t.a.v. hun liefhebberij hebben, moest voor een groepsvorm worden gekozen waarbij elkeen met zijn eigen verzamelwijze zich prettig thuis voelde. Daarnaast echter moest een streven kenbaar zijn tot meer inzicht en verdiepen in de tot dusver gevolgde wijze van postzegelverzamelen. Een studiegroep zonder deze waardevolle eigenschap zou al gauw zijn naam ten onrechte dragen. Door middel van lezingen op verschillend niveau waarbij elkeen zijn voordeel kon doen en ons blad waaruit een stimulerende werking tot kennisuitbreiding belangrijk moest worden geacht, is in de beginperiode aan de gestelde voorwaarden beslist voldaan. Het ontbrak ons niet aan filatelistisch deskundige medewerkers die zich in wilde zetten en hun vrije tijd hieraan gaven. Vele andere groeperingen kampten met een tekort aan dergelijke voor een studiegroep belangrijke krachten. Alle voorwaarden om tot een gunstige en effectvolle werking te komen waren aanwezig maar niet ten alle tijde had deze inspanning het gehoopte succes, negatief reageren en weinig of geen belangstelling werken remmend voor elke activiteit. Het lidmaatschap van een studiegroep moet niet alleen betekenis hebben om het vergemakkelijken van zegelaan- en verkoop of een gezellig samenzijn te bevorderen, maar in de eerste plaats kennisvermeerdering op te doen en uit te dragen.

Wanneer deze voorwaarde ontbreekt kunnen spanningen ontstaan die tot misverstand en onbehagen leiden. Nu is in een groep, gezien de verschillende gerichtheid, storingen niet zo verwonderlijk, deze zijn zelfs voor een gezond verloop zo nu en dan wel eens nodig om tot een hoger plan te komen. Beter dan op gezapig voortsukkelen op de weg van de minste weerstand want dan komen we in ons streven niet ver.

Nu er een nieuwe voorzitter moet worden gekozen zal de keuze veel betekenen om een gunstig voortbestaan van onze studiegroep te waarborgen. De gekozene zal moeten voldoen aan voorwaarden die niet alleen leidinggevend doch ook studie-inspirend moeten werken.

In onze groep zijn tal van zaken die aan verbetering toe zijn.

1. Er zal voor ieder die dit wenst een studieprogramma ter beschikking moeten zijn.
2. Het kontaktorgaan moet getuigen van deskundige voorlichting in tal van verzamelobjecten der V.S. en Canada.
3. Veilingen en rondzendingen die thans aan een zekere bloedarmoede lijden, behoeven in keuzemogelijkheid en omvang stellig verbetering.
4. Het bezoek aan onze bijeenkomsten zou door meerdere aktiviteiten aantrekkelijker gemaakt kunnen worden.
5. Deskundige voorlichting, vraagbaak (o.a. uitleenbibliotheek) en andere dienstverleningen (o.a. keuringen) beschikbaar zijn.
6. Vrije koop en verkopen van zegels in eigen kring bevorderen door aanvaardbare prijsnoteringen en garantieve kwaliteit als eis te stellen. Bij misstanden beroep te mogen doen op bemiddeling.
7. Door het meer naar buiten treden, ledenwerving te bevorderen door middel van tentoonstellingen, publikaties en samenwerking met andere studiegroepen.

Zo te zien nog tal van punten die, hoewel in beperkte mate reeds aanwezig, nog niet ten volle zijn gerealiseerd.

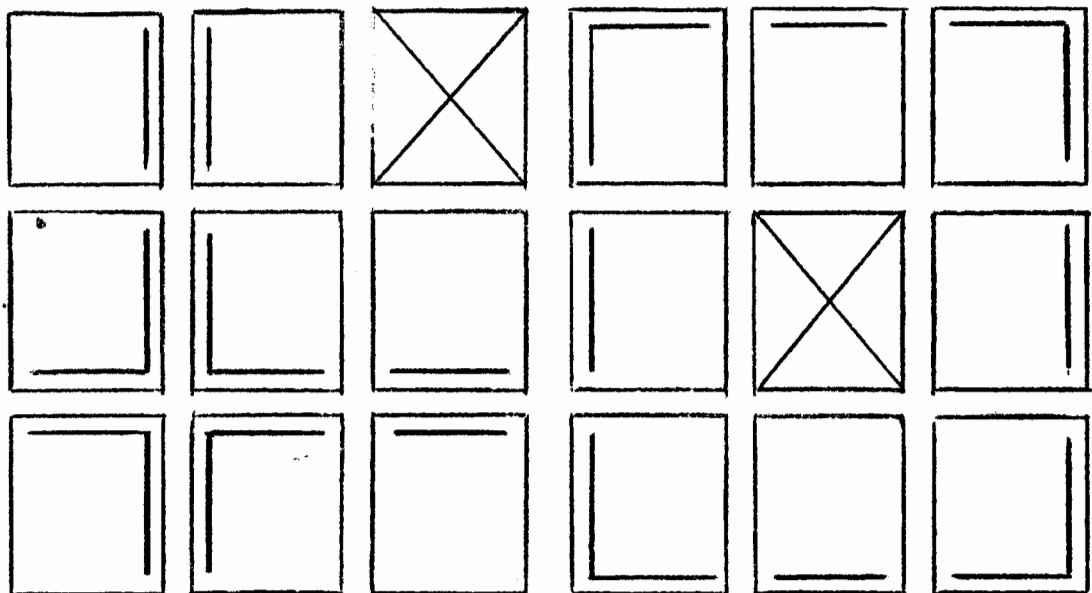
Moge het beleid in onze groep in de komende jaren hieraan sterk zijn aandacht schenken?

Redaktie.

De keuze van een verzamelobject hangt nauw samen met onze persoonlijke voorkeur, verworven kennis en verwervingskansen.

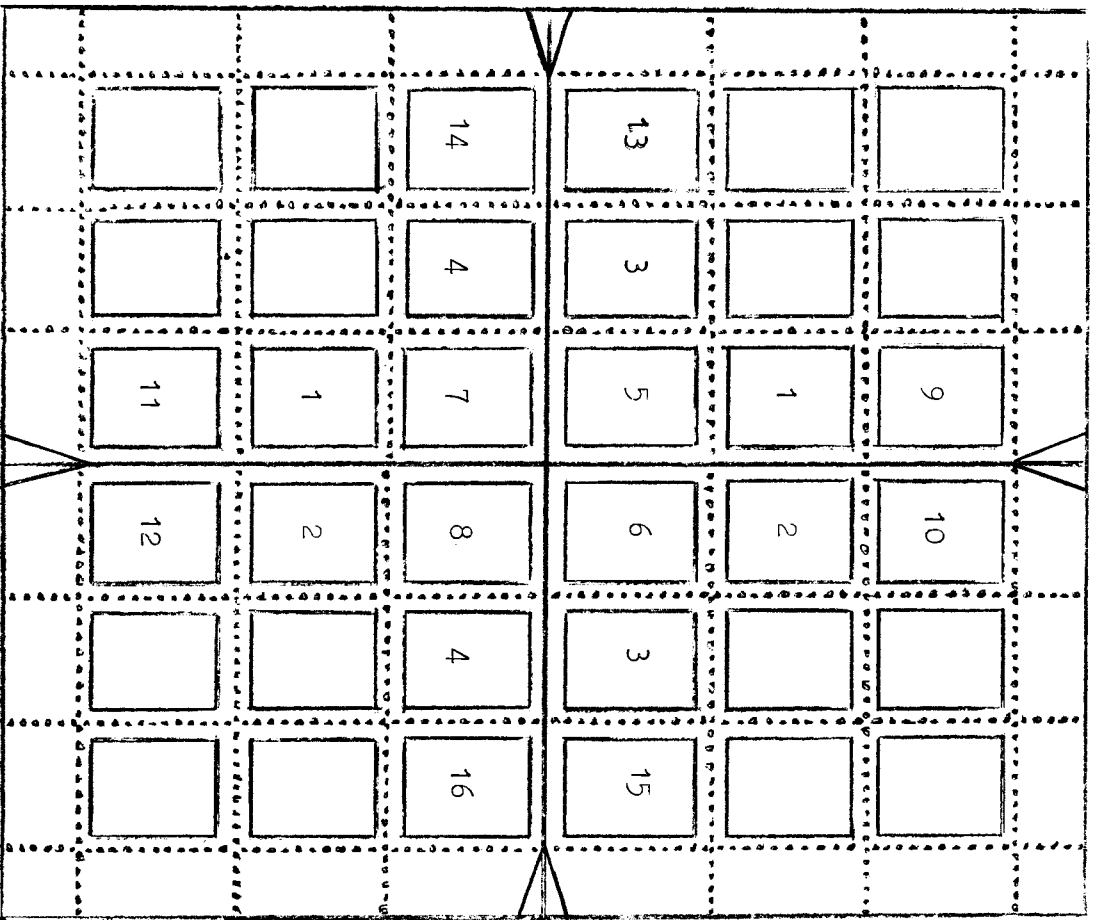
Menig verzamelaar van de postzegels der Verenigde Staten heeft zich wel eens afgevraagd hoe het komt, dat er zoveel Amerikaanse zegels zijn, die aan één of meer zijden ongetand zijn, zonder dat ze afkomstig zijn uit postzegelboekjes. Bij deze nl. is dit een vrij veel voorkomend verschijnsel. Bovendien komen er onder deze zegels met ongetande zijden vele voor die over die volle ongetande zijden een kleurstreep hebben in de hoofdkleur van de betrokken zegel. In feite is de verklaring zeer eenvoudig, nl. de vellen waren nooit volledig getand. Nu is het een feit dat niet ten alle tijde is vast te stellen of een ongetande of een gedeeltelijk ongetande zegel terecht geheel of gedeeltelijk ongetand is. Immers, de mogelijkheid zou kunnen bestaan dat de tanden met een schaar of een mes zijn verwijderd.

Bij één groep behoeft deze twijfel niet te bestaan, nl. bij de hierboven genoemde groep zegels met de beschreven kleurstreep die in "vakjargon" guide line heet. De min of meer letterlijke vertaling hiervan is gids- of richtlijn en we hebben daarmede meteen vastgesteld in welke richting we het ontstaan van deze kleurstreep moeten zoeken.

Afbeelding 2

Afbeelding 3

Afbeelding 1

verkleind velmodel

Als voorbeeld kiezen we het vel waarin deze zegels het meeste voorkomen nl., de plaat uit 1922 van $20 \times 20 = 400$ zegels (pag 102 Scott, EO 1970). Als dit vel normaal getand zou zijn was er niets aan de hand; maar wat is nu het geval? Deze vellen moesten voordat ze in distributie werden gebracht, worden verdeeld in vier velletjes van 100 zegels. Om de delingsplaats aan te geven werd zowel horizontaal als verticaal in het midden (dus tussen de 10de en 11de rijen een lijn meegedrukt.

Langs deze lijnen moesten de vellen met een mes in vieren worden verdeeld. Nu is het duidelijk, dat met de techniek in die dagen nog niet die precisie kon worden bereikt die wenselijk was, en zo kon het gebeuren dat het mes niet altijd exact op die snijlijn, de guide line, terecht kwam.

Er waren in feite zes mogelijkheden bij het verticaal snijden:

a het mes kwam links van de g.l. terecht

b " " " rechts " " " "

c " " " exact op " " " "

en bij het horizontaal snijden

d er boven

e er onder

f en weer exact erop

We bepalen ons nu in de eerste plaats tot die zegels waarop de guide lines zichtbaar bleven.

Door het snijden van de vellen op de hiervoor genoemde wijze zijn er acht posities waarin de guide lines kunnen voorkomen, nl.

a op de rechterzijde

b op de linkerzijde

c op de bovenzijde

d op de onderzijde

e op de rechterzijde en de onderste

f op de rechterzijde en boven

g op de linkerzijde en onder

h op de rechterzijde en onder.

Ter verduidelijking van een en ander verwijs ik naar afbeelding I van een verkleind vel, speciaal voor dit doel getekend. Immers het echte vel bestaat uit $20 \times 20 = 400$ zegels. Het verkleinde vel slechts uit 36. De acht voorkomende posities zijn in dit model aangegeven met de nummer 1 tot en met 8.

Aangezien de guide lines duidelijk deel uitmaken van de verschijningsvormen der postzegels is het uiteraard een verzamelobject geworden.

De posities 1 tot en met 4, dus met slechts aan één zijde een guide line, zijn uiteraard het gemakkelijkst te vinden. Immers op een vel van 400 zegels komen ze elk 16x voor als het mes exact door de lijn is gegaan of 8x wanneer het mes naast de lijn is terecht gekomen.

Moeilijker wordt het met de posities 5 tot en met 8 die bij exact snijden alle slechts één maal op een vel voorkomen. Immers, zij ontstaan uit het midden van het vel, daar waar de horizontale en de verticale guide-line-zegeltjes niet hebben opgeleverd.

Op welke zegels nu kunnen we deze guide lines tegenkomen? Wij hebben al genoemd de vellen van 400 zegels, maar ook op tal van andere vellen zijn deze varianten te vinden.

Het zou teveel zijn om dit exact aan te geven maar een enkel voorbeeld is hier wel op zijn plaats.

De serie van de Trans Mississippi Exposition uit 1898 bijvoorbeeld. Bij deze serie waren echter de vellen 10x10 zegels groot die alleen verticaal werden gesneden. Horizontale guide lines zal men bij deze zegels dan ook tevergeefs zoeken.

Het tegenovergestelde geval is de Pan American uitgifte uit 1901, waarbij geen vertikale guide lines bestaan.

De grootste oogst in guide lines is echter wel te behalen uit de al meermalen genoemde vellen van 400 zegels, waarin alle 8 verzamelbare posities voorkomen. We noemen hier:

De Regular Issue van 1894/1895

eveneens die van 1902/1903

en zeker in die van 1908/1913.

Deze laatste is bijzonder interessant omdat hierin nog een groot aantal verschillende tandingen voorkomen alsmede twee verschillende watermerken. In één woord samenvattend om van te "water tanden".

We vinden de guide lines zoals gezegd bij diverse series en zelfs tot in de jaren dertig, ook bij verscheidene luchtpostzegels komen ze voor.

Het verzamelen van de guide lines is een voortdurend speuren en, omdat ze juist zoveel in de zg. massawaar voorkomen, het doorlopen van vaak honderden zegels.

Het op albumbladen brengen kan op verscheidene manieren gebeuren. We willen er twee noemen die visueel het duidelijkst zijn:

a zoals ze op het vel voorkomen

b zo dat ze een gesloten vierkant vormen.

De afbeeldingen 2 en 3 spreken hierbij voor zichzelf. In het eerste geval blijft het rechter bovenvakje onbezet, in het tweede het middelste. Beide opzetten zijn in een vierkant van 3x3 zegels prettig visueel.

Verwant aan de guide lines als merkteken, want zo zou men deze kunnen noemen, is de zg. splitarrow.

We laten onze blik opnieuw gaan over het verkleinde model van de 400-plaat (afbeelding 1). Op de plaatsen, waar de guide lines door de velranden lopend, zien wij duidelijk een soort pijlpunt staan. Deze pijlpunten komen inderdaad op de vellen voor en verzamelaars zouden geen verzamelaars zijn als ze ook deze produktieaanduidingen niet zouden willen hebben. Split arrow betekent letterlijk vertaald deelpijl en de bedoeling spreekt voor zich.

De split arrow komt vrijwel nimmer in zijn geheel voor. De punten bevinden zich immers op de guide line, de plaats waar het vel werd doorgesneden. Ook de split arrow deelde dit lot.

Een eenvoudig optelsommetje vertelt ons dat uit één vel 8 posities te halen zijn. Doordat ze zich echter niet op de zegel bevinden maar op de afscheurbare velrand zullen er vele van deze split arrows verloren gegaan zijn.

Er zijn echter wel degelijk zegels waarop de split arrow wel voorkomt. Bijvoorbeeld op de Regular Issue van 1895.

Hadden we als verzamelbare posities inmiddels al 8 guide lines en 8 split arrows, dat zijn 16 mogelijkheden, als 17de kunnen

we ook nog noemen de vulnummers en als 18de de drukkersmerken.

Al bij al is het gebied van de guide lines en de andere merktekens een interessant terrein. In vele gevallen ook niet al te kostbaar, alhoewel alle verzamelbare posities van de Scottnummers 285-293 wel enig geld gaat kosten.

Behalve bij de hierboven genoemde 400-vellen komen guide lines voor in vellen waaruit booklet panes, de postzegelboekjes, zijn vervaardigd.

De meeste booklets uitgegeven voor 1962 bevatten een verticaal blok van 6 zegels, dat vertikaal door het midden is geperforeerd.

Ook zijn er horizontale geperforeerde blocs, behalve van de onderzijde. De twee zijden en de onderkant zijn recht afgesneden. Uitzonderingen hierop zijn bijv. de in 1918 uitgegeven zegels voor het Amerikaanse Expeditie-Leger (Scott 498-499) die in vellen van 30 zegels worden uitgegeven.

Eveneens uitzonderingen op de regel zijn bij de boekjes:

1928	Scott C10a, Lindbergh, 3 zegels
1943	C25a, 6 ct Airmail, 3 zegels
1962	C64a, 8 ct Airmail, 5 zegels
1962	1213a, 5 ct Washington, 5 zegels
1941	PS11, 10 ct Suving stamps

en nog enkele andere.

Onze welbekende Scottcatalogus geeft hierover uitvoerige informatie, al ligt deze wat verspreid.

Nu kan het voorkomen dat de vellen niet altijd gesneden werden op de guide line waardoor deze op verschillende plaatsen in het booklet kunnen voorkomen. Dit is uiteraard alleen te zien bij complete booklets. Het verzamelen hiervan willen we echter hier verder buiten behandeling laten.

Uit wat ik u hierbij heb verteld is hoop ik duidelijk gebleken dat de aanwezigheid van de guide line geheel afhankelijk is van aan welke zijde het mes heeft gesneden. Is de guide line niet aanwezig dan ontbreekt de zekerheid. De tanden kunnen, zoals wij reeds eerder zeiden, op andere wijze zijn verwijderd.

Voor de split arrow geldt dit in mindere mate. Ook als de guide line niet aanwezig is, kan er toch nog een stuk arrow te zien zijn. Een dergelijk stuk is mijns inziens beslist acceptabel, al is een exemplaar met guide line en arrow zeker een waardevoller object in de collectie.

Ik hoop u met dit verhaal een ietsjes duidelijker beeld te hebben geschetst van een zeer interessant verzamelgebied.

Mocht u zelf voor dit gebied geen interesse hebben, bewaar ze dan voor uw collega-verzamelaar. Hij heeft er namelijk, als hij alles compleet wil hebben, vele honderden nodig.

G.J. Soldaat

TENTOONSTELLINGSPLANNEN

Zoals de regelmatige bezoeker aan onze bijeenkomsten reeds weet, heeft onze studiegroep het plan om in 1976 een postzegeltentoonstelling te organiseren, ter gelegenheid van het 200-jarig herdenken van de samenstelling der Verenigde Staten van Noord Amerika. Voorbereidende werkzaamheden zijn reeds door een voorlopige commissie ter hand genomen.

Hoewel een definitief besluit van vele factoren afhangt, tekent zich een gunstige ontwikkeling reeds af.

Het is thans zaak voor hen die instemmen met dit plan, een voor onze groep belangrijk evenement, een begin te maken aan hun eventuele inzending.

Deskundige voorlichting en gewenste begeleiding staan ter beschikking, zodat eenieder op dit punt geen vrees of bezwaren hoeft te hebben.

Het zou aanbeveling verdienen vooraf een proefvel samen te stellen welke op een onzer bijeenkomsten kan worden besproken. Dit zou, bij voldoende deelname, een gunstig effect hebben op de definitieve opzet.

DE HERDENKINGSBLOCS DER USA (souvenir sheets)

In 1926 werd voor het eerst tot uitgifte van een speciaal bloc van postzegels overgegaan. (Scott 630). Dit ter gelegenheid van de internationale postzegeltentoonstelling te New York . Deze bloc-uitgave betekende het begin van een serie welke bij volgende tentoonstellingen en conventies werden uitgegeven. Strikt genomen zijn deze bloc's van geen enkele filatelistisch belang doch meer als verzamelaarssouvenir van enige betekenis. Hoewel met postale geldigheid werden deze zegels slechts zelden als briefporto gebruikt daarvoor waren de in losse verkoop verkrijgbare postzegels met het zelfde zegelbeeld voorhanden. Er bestaan echter wel blocdelen op brief gefrankeerd maar dit zijn zogenaamde verzamelaarsbrieven waarbij men de velrand-inscripties en plaatnummers er aan liet zitten. De daarop volgende blocuitgaven (Scott 730/731) waren zelfs ongeperforeerd en ongegomd, wat het normale gebruik zo goed als uitsloot. Brieven met deze ongeperforeerde zegels zijn dan ook voornamelijk maakwerk van verzamelaars. Bij uitzondering is er ook een normaal gebruik kenbaar maar dit zijn zeldzaam voorkomende gevallen die echter interessanter zijn als de gemaakte exemplaren. Een moeilijkheid is deze te herkennen. Een fraai met blocdelen gefrankeerde brief met te veel aan het vereiste porto, duidt op opzettelijk maakwerk, hieronder vallen de first-day-covers met deze uitgave vanzelfsprekend ook. Hoe men er toe kwam met deze uitgaven te geloven de filatelie te dienen lag aan de destijds heersende wens interessante frankeermogelijkheden te scheppen, vooral dat de mogelijkheid bestond om het gehele vel van vier bloc's te bekomen. Hieruit konden dan alle mogelijke variaties worden geknipt, zo ontstonden hor. en vert. gutter bloc of paar, bloc met crossed gutter enz. vanaf 1935 een geliefde bezigheid tot het maken van zeldzaamheden. Deze methode had echter geen houdbare bodem. Het gemis van een specifiek filatelistisch doel in dit soort verzamelen, maakte dan ook spoedig dat de belangrijkheid afnam. Thans echter zijn maakstukjes weer bij velen, vooral in Amerika , zeer gezocht met het gevolg moeilijk te krijgen of wel tegen vaak verdubbelde catalogusprijzen. Ondanks het maakwerketiket wat met deze uitgaven samenhangt is het toch een interessante en verzamelwaardige bezigheid het filatelistisch aspect hierin op te sporen.

De normaal gelopen mail met de ongeperforeerde en ongegomde zegels kan men herkennen aan: 1e. De envelop, deze moet zonder enige decoratie (1e dag chachet enz.) zijn. 2e. Het porto, dit moet overeenkomen met de destijds voorgeschreven portoheffing. Het zegel of zegels wat onregelmatig geknipt en/of geplakt kan op een regelmatige frankering duiden. Het stempel van een normaal gebruikelijk type, dus geem gelegenheidsstempel.

Deze brieven komen weinig voor wat als oorzaak had dat men er enige moeite voor over moest hebben voordat de brief kon worden gepost, immers diverse bloc's waren ongeperforeerd en zonder gom, het gebruik van schaar en lijmpot was nodig om zijn brieven te frankeren. Alleen in noodzakelijke gevallen werd het, soms uit souvenirsoogpunt gekochte bloc, bij gebrek aan normale postzegels nog wel eens verknipt en gebruikt.

Voor al in de country waar soms mijlen ver een postkantoor was gevestigd, ging men tot deze handelswijze over. In de grote steden waar voldoende mogelijkheden waren om aan postzegels te komen, kwam dergelijke frankering weinig voor. De enkele brieven uit een grote stad met deze frankering duiden meestal op een zuinige aard van de afzender, men vond namelijk in die tijd, en dit is werkelijk historisch, bloc's of delen daarvan in vuilnisbakken en oudpapierhopen, omdat velen in de mening verkeerden dat deze officieel geldige zegels plakplaatjes waren. Gebruikte afgeweekte zegels en blocdelen zijn ook verzamelaarswaardig omdat hier geen overtuigend bewijs is aan te zien in welk opzicht deze zijn gebruikt.

Wanneer de stempels gevlekt en morsig zijn hebben we met pakketpost te maken. De Amerikaanse postbrieven zijn er expert in om pakketten van ongelijke stempels te voorzien.

Typisch is dat voor frankeringen voor pakketpost de bloc's of delen daarvan veelvuldig zijn gebruikt, immers men hoefde slechts het vereiste porto uit het bloc te knippen en op het pakket te lijmen en vermeerde het veelvuldig plakken van diverse zegels. Al met al een interessante en prettige verzamelwijze, waaraan weinig geld doch wel enig deskundig inzicht een buitenissige collectie is samen te stellen die filatelistisch aanspreekt, ondanks het stempel van makerij wat aan deze uitgaven ten grondslag lag.

Mijn collectie mocht op een postzegeltentoonstelling zelfs in de prijzen vallen, een bewijs dat met eenvoudig materiaal toch iets interessants is samen te stellen.

VtB

OP DE KAART GEKEKEN

Juist, u hebt het al geraden, dit verhaal gaat over kaarten en wel in het bijzonder over landkaarten.

Landkaarten op postzegels is een geliefd onderwerp in het kader van de thematische filatelie. Immers vele landen hebben in een of andere vorm en ter gelegenheid van tal van gebeurtenissen of situaties landkaarten als motief of als onderdeel der illustratie in het zegelontwerp opgenomen.

Maar wist u dat op de zegels van één land zoveel landkaartafbeeldingen voorkomen dat het mogelijk is alleen daarover een dia-verhaal te maken? Nee? Wel, dat land is de Verenigde Staten van Noord Amerika. Bij nadere beschouwing is dat trouwens helemaal niet zo verwonderlijk. De staatkundige structuur en de daaraan verbonden staatkundige groei van dit machtige land gaven tal van aanleidingen tot aardrijkskundige illustraties.

Het merkwaardige is dat, als je eenmaal met een dergelijk onderwerp begint, je zo gegrepen wordt door de achtergrond der postzegeluitgiften, dat je haast niet kunt ophouden. De historie der Verenigde Staten is zo boeiend, zo avontuurlijk, dat je door op deze manier te verzamelen als het ware een ontdekkingsreis maakt in de geschiedenis.

Sc.327 Het begint al in 1908 met de speciale uitgave van de Louisiana Purchase Exposition. In 1801 gaf president Jefferson aan zijn gezant in Frankrijk, Livingston, opdracht van de Fransen het aan de toenmalige USA grenzende stuk land aan te kopen. Napoleon stond op het punt aan de Engelsen de oorlog te verklaren. Als gevolg daarvan vreesde hij dit gebied te zullen verliezen.

^a Bovendien had hij geld nodig. Voor \$15.000.000 werd op 2 mei 1803 de koop gesloten. Livingston riep toen uit: Vanaf deze dag neemt de USA zijn plaats in tussen de grote wereldmachten. Het gebied werd later opgedeeld in verschillende staten. Op de tien-centswaarde van genoemde uitgave is duidelijk te zien om welk een enorm gebied het hier ging.

Sc.783 Het duurt dan tot 1936 voor de tweede landkaartzegel uitkomt. Wel was er inmiddels op de luchtpostzegels iets verschenen maar die behandelen we later. In 1936 dus verscheen er weer een zegel wel bij de honderdjarige herdenking van de inlijving van het "Oregon Territory".

Dit gebied was vele jaren twistpunt geweest tussen Engeland en Amerika, een geschil, dat tenslotte ten voordele van de USA werd beslist. Het vormde later geheel of gedeeltelijk de staten Oregon, Washington, Montana en Wyoming.

Sc.795 Een jaar later in 1937 vindt de 150-jarige herdenking plaats van het feit dat op 13 juli 1787 een overeenkomst wordt gesloten met Mannasch Cutler, inkoper van de Ohio Company of Associates te Boston. Een overeenkomst, waarin werd vastgelegd dat het North West Territory zou worden ontwikkeld en daarna deel zou uitmaken van de Unie, naast de oorspronkelijke 13 staten. Het gebied werd later opgedeeld in de staten Ohio, Indiana, Michigan, Illinois, Wisconsin en Minnesota. Het merkwaardige in de overeenkomst is dat er reeds afspraken werden gemaakt over de burgerlijke vrijheden in de toekomstige staten. Er moest bijvoorbeeld vrijheid zijn van spreken en pers en slavernij was niet toegestaan.

Sc.858 De ontwerpers en de posterijen krijgen blijkbaar de smaak te pakken want reeds in 1939 werd de vijftigjarige herdenking van de toetreding tot de Unie van een viertal staten gevierd met een landkaartzegel waarop deze vier staten zijn afgebeeld. Toetreding tot de Unie en inlijving van territory waren uiteraard mooie onderwerpen voor de uitgifte van postzegels. De hier bedoelde zegel betrof de staten North en South Dakota, Montana en Washington.

Sc.906 Het waren echter niet uitsluitend binnenlandse gebeurtenissen die de postzegelmakers inspireerden. In 1942, dus tijdens de tweede wereldoorlog, verschijnt er een zegel ter herinnering aan het feit dat China reeds vijf jaar bezig is zich te verdedigen tegen het Japanse Rijk, dat een uitweg zoekt voor zijn overbevolking. Dat de zegel gesierd wordt met de beeltenissen van Abraham Lincoln en Sun Yat Sen, de grondlegger van de Chinese republiek, onderstreept de onafhankelijkheidsgedachte achter deze uitgave.

Sc.927 In 1945 is het honderd jaar geleden dat Florida als 27e staat tot de Unie werd toegelaten. In het midden van de zegel is een afbeelding te zien van het landszegel waarin met enige tekenvrijheid van de ontwerper het gebied van Florida te zien is.

Sc.952 De volgende zegel laat echter de landsgrenzen van het zonnige Florida wat beter uitkomen. Het is een zegel uitgegeven ter gelegenheid van het stichten van het Nationaal Park Everglades, een wonderlijke wereld van dieren en planten. Dit gebeurde op 6 december 1947, maar.....

Sc.942 we gaan even terug naar 1946. In dat jaar was het weer eens honderd jaar geleden dat er een staat tot de Unie werd

toegelaten en wel Iowa. Ook deze staat ontstond uit het gebied dat was aangekocht uit de zg. Louisiana-aankoop waarover we reeds spraken bij de eerste zegel.

Sc.955 Dit soort herdenkingen volgen elkaar nu vrij snel op.

In 1948 was het 150 jaar geleden dat het Mississippi Territory werd gevestigd. Territory's waren gebieden die nog niet tot staat werden verheven. Eerst wanneer het voldoende bevolkt was kon het verzoeken tot de Unie te mogen toetreden als gelijkberechtigde staat.

Sc.957 Dat was honderd jaar geleden, we spreken nu over 1948, wel het geval met Wisconsin, waarvan de grenzen op de afgebeelde rol duidelijk zijn te zien.

Sc.972 Dat de afbeeldingen niet altijd even duidelijk waren toont deze zegel die er aan herinnert dat de vijf beschaafde indianenstammen hun gebied als het zogenaamde Indian Territory onder de vlag van de Unie stelden. Het waren de Cherokees, Chickasaws, de Muscogees, de Choctaws en de Seminoles. Later werd het gebied toegevoegd aan de staat Oklahoma.

Sc.984 Een enkele maal beperkt de weergave van een aardrijkskundig aan te duiden gebied zich tot een detail zoals bij de zegel die is uitgegeven bij de herdenking van het feit dat 300 jaar geleden Annapolis in de staat Maryland werd gegrondvest. In 1649 verlieten de puriteinen Virginia om aan de godsdienstvervolgingen aldaar te ontkomen. Zij noemden hun vestigingsplaats naar koningin Anne van Engeland. Maryland werd een der grootste tabakscentra ter wereld. Chesapeake-hun landingsplaats-is hier weergegeven. De herdenking vond plaats in 1949.

Sc.1018 Noemden we al vele toetredingen, in 1953 werd het weer tijd om een toetreding tot de Unie te herdenken en wel die van Ohio, toen 150 jaar geleden. Het was de eerste staat die ontstond uit het North West Territory. Grappig is het te weten dat men in 1803 bij het Congres vergat deze toetreding te ratificeren zodat George Bender in 1953 het Congres vroeg dit alsnog te doen. De 16 sterren ter weerzijde van de jaartallen symboliseren de reeds toegetreten staten. Ohio was dus de 17e. Het kastanjeblad onder is niet toevallig. Ohio wordt namelijk ook wel de kastanjestaat genoemd.

Sc.1028 We hadden het al over de Louisiana-aankoop in 1803, maar vijftig jaar later vindt er weer een aankoop plaats nl. de "Gadsden Purchase": 45.535 vierkante mijlen Mexicaans grondgebied, grenzende aan de staten Arizona en New Mexico werd voor \$10.000.000 van Mexico gekocht. Hoewel het gebied vrijwel niets anders was

dan woestijn woonden er in 1953 reeds 350.000 mensen en ontwikkelde zich dit stuk land tot een landbouw- en veeteeltgebied van betekenis.

Sc.1069 In 1955 verschijnt er een zegel om nog eens onder de aandacht te brengen dat honderd jaar geleden het gebied van de grote meren tussen Canada en de Verenigde Staten door middel van sluisen voor grotere schepen beter toegankelijk werd. Voor de vaart der volkeren en tussen de volkeren inderdaad een belangrijke gebeurtenis.

Sc.1071 Of deze zegel van het Fort Ticonderoga tot de landkaarten moet worden gerekend is voor discussie vatbaar. Topografisch is het toch wel. Enfin we weten nu in elk geval hoe de plattegrond er uit zag.

Sc.1091 Een detailkaartje dat de vluchtige beschouwer gemakkelijk kan ontgaan is te vinden op de in 1957 uitgegeven zegel van het "International Marine Festival". Het kleine kaartje links onder toont de Hampton Roads, de toegangspoort tot het achterland waartoe o.a. Richmond behoort. U kunt hieruit derhalve opmaken dat dit vlootgebeuren nabij Virginia plaats had.

Sc.1092 De volgende zegel geeft ook bij eerste beschouwing niet de indruk een landkaart te bevatten. Maar het donkere vlak geeft topografisch toch het gebied van Oklahoma weer. Deze uitgifte had plaats omdat Oklahoma vijftig jaar geleden als staat tot de Unie werd toegelaten.

Sc.1120 We zijn inmiddels in 1958 aangeland en dan is het nog maar honderd jaar geleden dat de eerste postkoets vanuit het oosten der Verenigde Staten het westen weet te bereiken. De zo vurig verwachte verbinding was tot stand gekomen. Postaal gezien zeker de moeite van het herdenken waard. De route die gereden werd, is er op aangegeven al geeft de zegel op het eerste gezicht nu niet direct de indruk een specimen te zijn voor de verzamelaars van landkaarten op postzegels.

Sc.1154 Een soortgelijke zegel verschijnt in 1960. Dan herdenken we dat honderd jaar geleden de z.g. Ponypost werd opgericht en wel tussen Sacramento, Cal. en St. Joseph, Miss. Dit laat zich zo gemakkelijk vertellen maar bij het zien van deze zegel moeten we ons realiseren dat het ging om een afstand van 1980 mijlen die door ruiters op pony's in acht dagen werd overbrugd door van post tot post te jagen, snel van paard en van ruiter te wisselen, dwars door de woestijnen van Nevada en Colorado en de wouden van Kansas. Een zeer suggestieve zegel.

Sc.1206 In 1962 wordt er een zegel uitgebracht om het hoger on-

derwijs eens onder de aandacht te brengen. Bovendien is het dan juist honderd jaar geleden dat er een belangrijke wet over dit onderwijs tot stand kwam en wel dank zij Abraham Lincoln en Justin Smith Morrill. Het grondgebied van de VS wordt op deze zegel belicht door de lamp der wijsheid.

Sc.1232 Tien jaar lang is er geen landkaart gebruikt op een herdenkingszegel wgens toetreding tot de Unie, hoewel er verscheidene van deze herdenkingen hebben plaats gehad. Maar ter gelegenheid van het honderd jarig bestaan van de staat West Virginia grijpt de tekenaar weer naar dit onderwerp terug. Virginia werd in 1863 de 35e staat in de Unie met een groot aantal negerslaven. In de burgeroorlog stond West Virginia aan de kant van de geconfedereerden.

Sc.1247 Nevada is zo'n gebied waarvan men de grenzen maar eenvoudig met de lineaal heeft getrokken. Nu waren er in dit woestijngebied ook weinig of geen natuurlijke grenzen dus waarom dan anders. In het puntje rechts ligt Las Vegas, in de hoek links onder Reno. Twee plaatsen bekend over de gehele wereld om hun gokgelegenheden en de mogelijkheid tot snel trouwen en scheiden. Licht gokken en trouwen soms in hetzelfde vlak? Nevada telegrafeerde, vanwege de snelheid, zijn gehele grondwet door naar Washington hetgeen toen \$3417.- kostte. Het zegelontwerp is gekozen uit een 25-tal inzendingen van een wedstrijd, uitgeschreven door de herdenkingscommissie.

Sc.1258 De grote brug tussen Stateneiland en Brooklyn komt in 1964 gereed. Deze verbinding was zo belangrijk dat er een postzegel aan werd gewijd. Op de achtergrond is de kaart van het gebied geprojecteerd en de plaats van de brug aangegeven. De verbindingswaarde was echter niet de enige reden tot deze uitgifte. Het was nl. op dat moment tevens de langste hangbrug ter wereld. De naam Verrazano Bridge eert de man die de New York Bay in 1524 ontdekte: Giovanni da Verrazano.

Sc.1306 Een vreemde vogel in de landkaartenbijt is de zegel die werd uitgegeven op 16 maart 1966 ter gelegenheid van het feit dat Amerika en Canada vijftig jaar geleden een overeenkomst sloten ter bescherming van de trekvogels in beide twee landen. Het gebied van de grote meren is in een lichte blauwe kleur onder de rechtervogel weergegeven. Een fijne zegel.

Sc.1274 Hele wereldkaarten komen niet zo vaak voor op Amerikaanse postzegels maar met de uitgifte ter herinnering aan het honderdjarige bestaan van de Internationale Telecommunicatie Unie, in 1966, kon men moeilijk met minder volstaan.

Sc.1308 1966 is voor de landkaarten trouwens een vruchtbaar jaar want het grondgebied van de staat Indiana is terug te vinden op de herdenkingszegel van het 150-jarig bestaan van deze staat. Bij toe-

trekking was het de 19e en volgens de grondwet was slavernij niet toegestaan. De 18 sterren in het beeld stellen ook hier de reeds toegetreden staten voor.

1319 Sc De Mississippi is altijd een rivier geweest die tot de verbeelding van de mensen heeft gesproken en dat is geen wonder wanneer we weten dat 5600 mijl, inclusief de zijrivieren, bevaarbaar is gemaakt. In 1966 werd dit onderstreept met deze zegel. De Great River Road, zoals dit stelsel van rivieren wel wordt genoemd, vormt een verbinding tussen Canada en de Golf van Mexico.

Sc.1340 Het duurt dan weer tot 1971 voor we een nieuwe zegel aan onze collectie kunnen toevoegen en wel omdat het dan tien jaar geleden is dat 12 naties verklaren het Zuidpoolgebied uitsluitend voor vreedzame en wetenschappelijke doelen te zullen gebruiken. Het zijn: Argentinië, Australië, België, Chili, Frankrijk, Japan, Nieuw Zeeland, Noorwegen, Zuid Afrika, Rusland, Groot-Brittanië en Amerika. Gelukkig zitten alle groten erbij.

LUCHTPOST

Ook op de luchtpostzegels komen landkaarten en daarmee te vergelijken topografische afbeeldingen voor:

C7 Bijvoorbeeld op de serie van 1926/1927 waar twee postvliegtuigen-herlijke oude kistjes- boven het gebied der Verenigde Staten zijn afgebeeld.

C10 ... en de uitgave uit 1927 met als onderwerp de zo beroemde vlucht van Charles Lindberg die met zijn kleine Spirit of St. Louis als eerste man solo de Atlantische Oceaan overvloog. Wij zien op deze zegels de contouren van de beide continenten.

C33 Maar ook hier staatkundige herdenkingen. In 1959 trad Alaska toe tot de Unie, dat ijskoude gebied ten N.W. van Canada. De Grote Beer en de Poolster over de kaart heen geprojecteerd onderstrepen de noordelijke ligging van deze staat.

C55 Men kon er toen natuurlijk niet meer onderuit Hawaii gelijkwaardig te behandelen, wat dan ook in datzelfde jaar gebeurde.

POSTWAARDEN

Een sector, waarin men postzegels met landkaarten erop misschien niet verwacht, is die van de Postal Card, de briefkaart. Maar ook op deze postwaarden heeft Amerika dit soort afbeeldingen aangebracht. Zie de 7 cents uit 1963 waarop het noordelijke continent staat afgebeeld,

en de 4 cent waarop het grondgebied van de Verenigde Staten is te zien. De eerste afbeelding is tevens bedoeld om toeristen naar Amerika te trekken; of zoiets helpt weet ik niet. De tweede uitgave is precanceled met drie blauwe strepen. In 1966 verschijnt de 11 cent met de kreet VISIT THE USA en tevens versierd met het embleem van het departement van handel (de reisdienst).

De genoemde 7 cent wordt herhaald in 1967 met een 8 cent en in 1971 met een 10 cent. De 11 cent kaart wordt in 1967 herhaald met een 13 cent. Tariefverhogingen zijn dus beslist geen typisch Nederlandse zaak.

G.J. Soldaat

CANADA-VERZAMELAARS ATTENTIE!

Het is bij het bestuur een punt van overweging om een redaktieraad voor ons blad samen te stellen. Gedacht is aan een dienstbaar driemanschap waarin ook een Canada-verzamelaar zitting zou willen nemen.

Ons blad is nu overwegend, of beter gezegd totaal, op de Verenigde Staten gericht. Willen we aan de doelstelling en naam van onze groep recht doen gelden, zal er op dit punt meer aandacht worden besteed moeten worden.

Voornamelijk moet uit eigen kring medewerkers naar voren komen die hierin een taak vinden door het schrijven van korte of lange artikelen voor ons blad. Moeilijk? Och kom, het behoeven heus geen hoogdravende filatelistische beschouwingen te zijn, doch vlotweg geschreven belevenissen die men in zijn hobby heeft meegemaakt. Ook de verzamelwijze, o.a. voorkeur voor albumtype, waarom gebruikt of postfris, eventuele specialisatie, verwervingsmogelijkheid en ook vraagstellingen en problemen komen in aanmerking. Gezamenlijk ligt hier voor ons een mogelijkheid ons blad voor ieder interessant en leerzaam te maken.

Verzamelen zonder toekomst

De houdbaarheid van postzegels bij een juiste behandeling is vrijwel stabiel voor enige honderden jaren. Daarover maakt geen enkele verzamelaar zich dan ook zorgen. Het wordt wél precair wanneer men leest dat de met veel liefde en kosten bijeengebrachte collectie na een tijd van zes tot tien jaar zijn oorspronkelijke waarde heeft verloren. Engelse onderzoeken hebben aangetoond dat fluoriserende zegels hun kracht na een aantal jaren geleidelijk verliezen en alleen de postzegel overblijft.

Voorals wanneer de prijsnoteringen voor deze zegels beduidend hoger ligt dan voor de normale uitgaven, is dit een bedenkelijk probleem. De kostbare apparatuur die bij deze verzamelwijze past, blijkt dan alleen dienstbaar om het aftakelingsproces op de voet te volgen. De fluoriserende laag op de zegels is in feite alleen aangebracht om postaal technische reden om de postbehandeling automatisch te vergemakkelijken. Aan jarenlange houdbaarheid van dit middel is geen aandacht geschonken en wellicht ook niet mogelijk. Weliswaar een gerucht, maar geruchten hebben altijd een kern van waarheid in zich.

200 jaar Verenigde Staten

Van 29 mei tot en met 6 juni 1976 wordt in Philadelphia, Pa. een groots opgezette postzegeltentoonstelling - Interphil '76 - gehouden. De nadruk zal worden gelegd op het feit dat dan 200 jaar geleden een statenbond werd gevormd met als eerste president George Washington. Dat dit een filatelistisch evenement van grootse allure zal worden laat zich nu reeds aan de voorbereidingen aanzien. Inschrijving tot deelname is op de internationale postzegeltentoonstelling Internaba, Bazel, dit jaar al ter kennis gegeven.

Totoformulier al ingevuld?

In Louisville, Ky. is dit jaar ter gelegenheid van een plaatselijke postzegeltentoonstelling aan de bezoekers de mogelijkheid geboden een totoformulier in te vullen met de door hen gedachte uitslag van prijstoekenningen der jury. Wie het dichtst deze uitslag benaderde werd winnaar. Prijzen bestonden uit filatelistische artikelen zoals water-

nerkzoeker enz. tot aan pincet. Wellicht ter navolging voor organisatoren van tentoonstellingen hier ter lande om het bezoek meer te stimuleren als dat nu het geval is. Zou dit een begin zijn van de professionele filatelie waarbij transferlijsten kunnen opgesteld worden door verenigingen die uitblinkende filatelisten graag tot hun leden zouden zien toetreden.

Filatevisie

Zoals we in het juli/augustus-nummer van het Nederlands maandblad voor filatelie konden lezen bestaat er mogelijkheid dat binnen kort televisieuitzendingen van de TROS betreffende onze hobby op de beeldbuis verschijnen. Voorwaar een plan met grote propagandistische waarde die vele filatelisten met instemming zullen begroeten.

Wat denkt U van suggestieve benamingen voor deze rubriek als:

'Lekker thuis met je zegels voor de buis', of "Kijken, likken en plakken". Wellicht kunnen ook studiegroepen hier mogelijkheden vinden om mee te werken om hun streven kenbaar en zichtbaar te maken.

A stamp a day, keep the docktor away!

Met een synoniem op een bekend engels gezegde, gaf Edwin Soeha, zenuwarts, zelf filatelist, zijn uit onderzoekingen gebleken visie, dat postzegelverzamelaars het minste last hebben van door het tijdsbeeld ontstane nerveuze spanningen, innerlijke gejaagdheid etc.

Hij wijt dit aan de heilzame werking die van het verzamelen van postzegels uitgaat. Hoe dieper men zich in deze hobby openstelt, des te groter de resultaten tot innerlijke rust.

Wanneer na een drukke werkdag vol aandachtvragende problemen dan eindelijk een tijd van rust lijkt aangebroken, blijven zakelijke problemen plagen en tot laat in de nacht ons uit de slaap houden. Ook in perioden van ziekzijn kan veel sombere gedachten weggenomen worden door de geest te verfrissen met totaal andere gerichtheden. Postzegelverzamelen, wel te verstaan op meer filatelistische wijze, kan een geneesmiddel van eerste rang zijn boven alle pillen en poedertjes. Het wordt dan ook door vele medische deskundigen, waaronder psychiaters van naam, naast andere vormen van geneeswijze, sterk aanbevolen.

Naschrift van de redactie: Zeker schuilt er een waarheid in deze beweringen uit eigen constateren en dat van andere filatelisten. Maar dan geen zenuwslopende veilingen meer bezoeken waar nervositeit hoogtij viert, dit zou een averechtse uitwerking kunnen hebben.

Uitgiften U.S.A. 1974

In dit nummer krijgt u een overzicht van de tot op heden verschenen uitgiften, in ons volgende nummer zullen de uitgiften van Canada behandeld worden.

Reeds verschenen:

- 2 januari Waarde: 26 dollarcent "Mount Rushmore"
Oplage waarschijnlijk ongelimiteerd, een luchtpostzegel. Aantal F.D.C. 's 210,270 .
Stad van uitgifte: Rapid City, South Dakota.
- 3 januari Waarde: 10 dollarcent "Zip Code"
Oplage 713,250,000. Aantal F.D.C. 's 335,200.
Stad van uitgifte: Washington D.C.
- 4 januari Waarde: 11 dollarcent "Airmail Postcard"
Oplage onbekend, een luchtpostkaart.
Aantal F.D.C. 's 160,500.
Stad van uitgifte: State College, Pennsylvania.
- 4 januari Waarde: 12 dollarcent "Postkaart"
Oplage 4,935,000. Aantal F.D.C. 's 138,500.
Stad van uitgifte: Maimi, Florida. Scott Nr: Ux67.
- 4 januari Waarde: 18 dollarcent "Airmail Postcard"
Oplage 4,913,500. Een luchtpostkaart.
Aantal F.D.C.'s 132,114.
Stad van uitgifte: Maimi, Florida. Scott Nr: UXC15.
- 4 januari Waarde: 18 dollarcent "Aerogram"
Oplage 8,636,500. Aantal F.D.C.'s 119,615.
Stad van uitgifte: Atlanta, Georgia. Scott Nr: UC48
- 11 januari Waarde: 18 dollarcent "Statue of Liberty"
Oplage ongelimiteerd. Een luchtpostzegel.
Aantal F.D.C.'s 216,902.
Stad van uitgifte: Hempstead, New York. Scott Nr: C87
- 23 januari Waarde: 18 dollarcent "Dr. Elizabeth Blackwell"
Oplage ongelimiteerd. Aantal F.D.C.'s 217,938.
Stad van uitgifte: Geneva, New York. Scott Nr: 1399

- 11 maart Waarde: 10 dollarcent "75th Anniversary VFW"
(75e verjaardag van de bond voor oorlogsveteranen).
Oplage: 145,410,000. Aantal F.D.C.'s 543,597.
Stad van uitgifte: Washington, D.C. Scott Nr: 1525.
- 26 maart Waarde: 10 dollarcent "American Poet, Robert Frost"
Oplage: 145,200,00. Aantal F.D.C.'s 500,425.
Stad van uitgifte: Derry, New Hampshire. Sc. Nr: 1526
- 1 april Waarde: 18 dollarcent "NATO Aerogram"
Oplage: onbekend. Aantal F.D.C.'s onbekend.
Stad van uitgifte: Washington, D.C. Scott Nr: Uc49.
- 18 april Waarde: 10 dollarcent "Preserve the Environment EXPO
74" Oplage: 136,480,000. Aantal F.D.C.'s 565,548.
Stad van uitgifte: Spokane, Washington. Sc. Nr: 1527
- 4 mei Waarde: 10 dollarcent "Horse Racing"
Oplage: 156,925,000. Aantal F.D.C.'s 623,983.
Stad van uitgifte: Louisville, Kentucky. Sc. Nr: 1528
- 14 mei Waarde: 10 dollarcent "Skylab"
Oplage: onbekend. Aantal F.D.C.'s onbekend.
Stad van uitgifte: Houston, Texas. Scott Nr: 1529
- 6 juni Waarde: 10 dollarcent "Universal Postal Union"
UPU-uitgifte 8 samenhangende waarden die verschil-
lende kunstwerken, alle schilderijen vertonen.
Dus 8 waarden van tien dollarcent ieder. De serie
kan in verschillende posities verzameld worden.
De schilders zijn: Raphael - Scott Nr. 1530
Hokusai - Scott Nr. 1531
Peto - Scott Nr. 1532
Liotard - Scott Nr. 1533
Terborch - Sc. Nr. 1534
Chardin - Scott Nr. 1535
Gainsborough " Nr. 1536
Goya - Scott Nr. 1537
- Oplage onbekend.
Stad van uitgifte: Washington, D.C.

13 juni

Waarde: 10 dollarcent "Mineral Heritage"
4 samenhangende waarden van 10 dollarcent elk.
De vier mineralen zijn: Versteend hout, Sc. Nr: 1530
Toermalijn, Sc. Nr: 1539
Amethyst, Sc. Nr: 1540
Rhodochrosite, Sc. Nr: 1541
(Ned. vertaling onbekend)

Ook deze serie kan in verschillende posities worden verzameld. Oplage: onbekend.

Stad van uitgifte: Lincoln, Nebraska.

4 juli

Waarde: 10 dollarcent "Continental Congress"
4 samenhangende waarden van 10 dollarcent elk.
Uitgegeven ter ere van het 200 jarig Jubileum van U.S.A. in 1976. Oplage en F.D.C.'s: onbekend.
Stad van uitgifte: Philadelphia, Pennsylvania.
Deze serie kan ook in verschillende posities worden verzameld.

6 augustus

Waarde: 10 dollarcent "Chautauqua"
Oplagen en F.D.C.'s: onbekend.
Stad van uitgifte: Chautauqua, New York.
Dit zegel behoort tot de zogenaamde Rural America Series, evenals het volgende zegel. De serie is begonnen met "Angus Cattle", waarde 8 dollarcent.
Uitgegeven in 1973. Scott Nr: 1504.

16 augustus

Waarde: 10 dollarcent "Winter Wheat"
Oplage en F.D.C.'s: onbekend. Scott Nr: nog onbekend.
Stad van uitgifte: Hillsboro, Kansas.

31^e augustus

Waarde: 10 dollarcent. Oplage, F.D.C.'s en Scott Nr: onbekend. Bijzondere enveloppe ter ere van het 100-jarig bestaan van het Tennisspel in de U.S.A.

23 september

Waarde: 10 dollarcent "Energie Conservation"
Details onbekend.

Nadere details zijn nog niet bekend.

Stephan Roodveldt